

[Indenrigsministeren.]

Omlægning af Beskatningsgrundlaget, hvad fast Ejendom angaar, og der er siden intet sket, som aabner nye Muligheder i saa Henseende. Derfor tror jeg ikke, man ved Forhandling om denne Sag kan komme videre end til en yderligere Belysning af den, og skulde der derigennem aabne sig Muligheder for i det mindste ved midlertidige Foranstaltninger at virke fremmende paa Byggeriet, vil det naturligvis være rimeligt at udnytte dem, for saa vidt det ikke kommer til at betyde en Overføring af Byrder, der giver Anledning til Betænkeligheder.

Det ærede Medlem Hr. Hauge takkede mig for de særdeles velvillige Udtalelser, jeg havde fremsat. Jeg maa dertil svare det ærede Medlem: Ingen Tak! Det ærede Medlem maa nemlig ikke glemme, at jeg ganske bestemt fremhævede, at jeg fastholdt de Indvendinger mod det ærede Medlems Lovforslag, som jeg den 3. Maj 1927 havde gjort. Jeg gjorde den Gang det ærede Medlem opmærksom paa, at saaledes som hans Lovforslag forelaa, kunde han ikke vente det gennemført. Jeg gjorde ham opmærksom paa, at jeg ikke kunde medvirke til at berøve Kommunerne den Dispositionsfrihed med Hensyn til at give Skattelettelse, som nu bestaar, og som Kommunerne paa forskellig Maade har benyttet. Jeg gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, hvor overordentlig vidtgaaende ogsaa hans Forslag var, og naar jeg nu minder det ærede Medlem om dette, vil han sikkert forstaa, at min Velvillie aldeles ikke strækker sig til en uændret Gennemførelse af det Lovforslag, han her har forelagt. Men det, jeg har erkendt i Dag, ligesom jeg ogsaa gjorde det den 3. Maj, var dette, at vi maa overveje, paa hvilken Maade vi skal faa Gang i Arbejdet paa Boligomraadet, saaledes at vi kunde faa en væsentlig Del af de ledige Bygningsarbejdere beskæftiget. Bolignøden i sig selv er vel her og der i stærkt fortyndet Grad til Stede, men dog ikke i et saadant Omfang, at Hensynet til den kræver særlige Foranstaltninger. Men det, det gælder om, er at faa fremkaldt det private Initiativ og paa ny faa Byggeriet i Gang. Da vi sidst forhandlede om denne Sag, pegede jeg ogsaa paa den naturlige Vej, som man først og fremmest burde vandre, nemlig yderligere at billiggøre Byggeriet paa forskellig Vis. Men dernæst kan naturligvis den Skattepolitik, der føres, have nogen Betydning. Det har jeg erkendt, og det erkendte jeg ogsaa i Dag.

Derfor er jeg villig til at forhandle med

det ærede Medlem paa Grundlag af det Lovforslag, han har forelagt, men glemmes maa det ikke — jeg antydede det, da jeg første Gang havde Ordet, og vil nærmere uddybe det nu —, at naar man bringer en Lovgivning som den, det ærede Medlem har stillet Forslag om her, til Anvendelse paa Nybyggeriet, vil det betyde, at man pr. m² Lejeareal naar ned til en Lejepris, der ligger etsteds mellem 9 Kr. og 9 Kr. 50 Ø. Nu er det at ønske, at man faar en saa lav Pris pr. m² Lejlighedsareal, som overhovedet muligt, men her maa det ærede Medlem ikke glemme, at dersom Prisen for Nybygninger sænkes ned i det Niveau, efterfølges det af et Krav om, at Prisen pr. m² Lejlighedsareal i det Byggeri, der har været særlig dyrt, og for hvilket Statsboligfondenslovens § 5 har Gyldighed, bringes ned paa et tilsvarende Niveau. Og hvis vi ved Anvendelse dels af Skattelempelsebestemmelsen, dels af § 5 i den oprindelige Statsboligfondenslov skal bringe Prisen paa Lejligheder i Bygninger, der er opført mellem 1923 og 1926, ned paa det Niveau, vil det blive en ganske overordentlig tungtvejende Byrde baade for Stat og Kommune. Selv om naturligvis offentlige Foranstaltninger, der er foretaget gennem de vanskelige Tider, ikke bør stilles op som en absolut Hindring for i et rimeligt Tempo at naa ned til de gunstigst mulige Forhold ogsaa paa dette Omraade, bør man drage Omsorg for, at Bevægelsen foregaar saaledes, at det offentlige kan bære de Tab og Byrder, som følger af, at man har bøjet sig for Nødvendigheden af at træde hjæpende til i de vanskelige Tider, da det private Initiativ ikke var i Stand til at løse Opgaven.

Jeg forstaaer særdeles vel, at det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen her siger, at i et Udvalg kunde det være ønskeligt, om man tog begge Sider af Spørgsmaalet om Vejene til Lempelse af Lejeprisen i Bygninger, der er opført i det sidste Tiaar, baade Skattelempelsen og Anvendelsen af Statsboligfondenslovens § 5, under Overvejelse. Disse to Ting kan ogsaa belyse hinanden og bør sikkert overvejes samtidig. For mig har under Sommerens Overvejelse af dette Spørgsmaal kun Muligheden af at bringe § 5 til Anvendelse foreligget. Det ærede Medlem ved, at Problemet har været dette: Hvorledes skal man bringe Lejen i de Bygninger, der er opført mellem 1923 og 1926, ned til en Pris af ca. 10 Kr. 50 Ø. pr. m² Lejeareal. Det ærede Medlem har selv været med til at gøre Indstilling til mig om at løse denne Opgave ved at bringe § 5 til Anvendelse efter nærmere udformede Regler. Dette Spørgsmaal har siden da foreligget til